Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

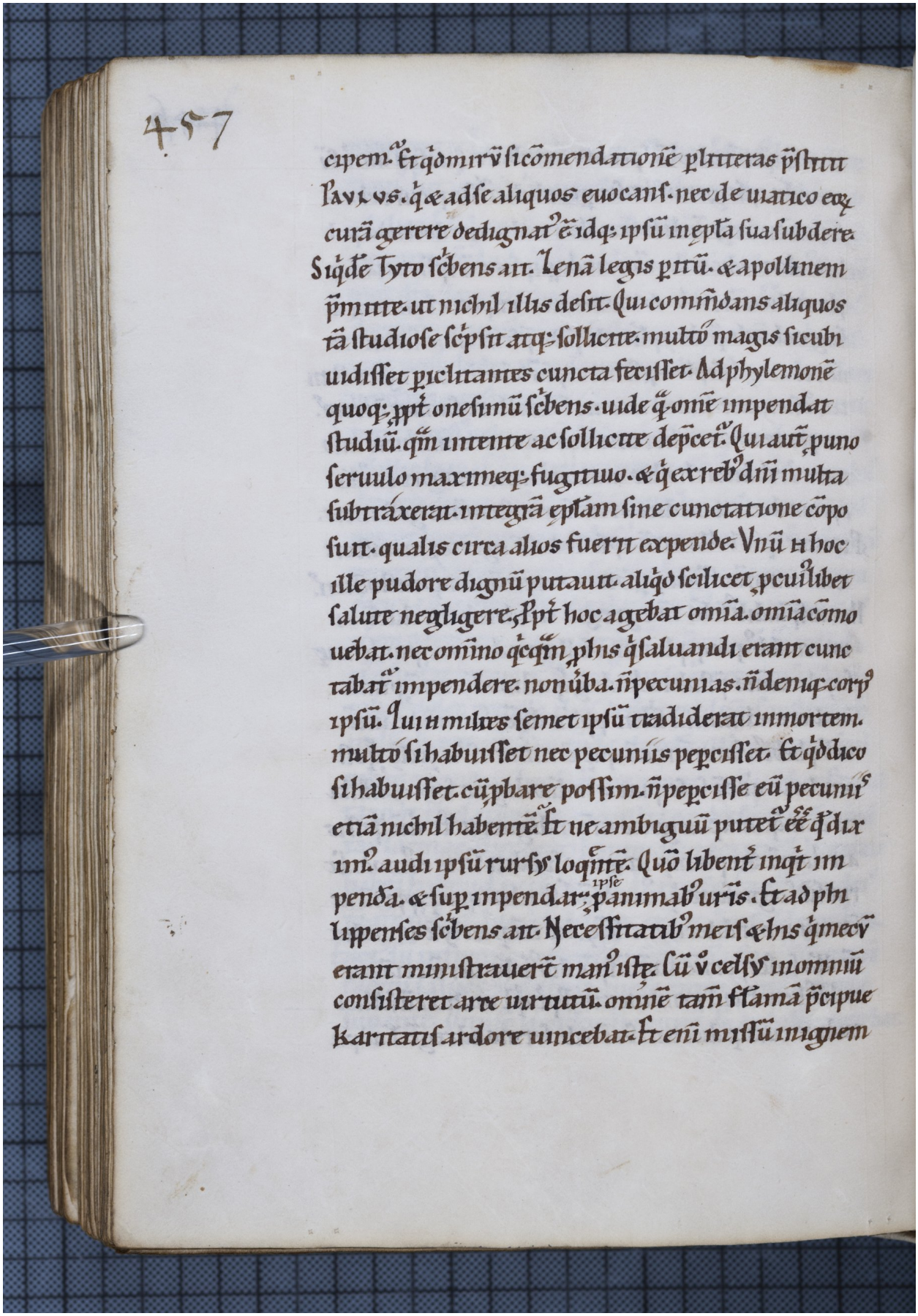

457

cupem. Et q̃d mirꝰ sic cõmendationẽ plurimas pstitit
Paulus. q̃ ad se aliquos euocauit. nec de uiatico eorꝭ
curã gerere dedignat. ẽ idq; ipsũ in epla sua subdere.
Siq̃d Tyto scribens ait. Lenã legis pritũ. & apollinem
pmitte. ut nichil illis desit. Qui commõdans aliquos
tã studiose scripsit atq; sollicite. multo magis sicubi
uidisset piclitantes cuncta fecisset. Ad phylemonẽ
quoq; ppt onesimũ scribens. uide q̃ omẽ impendat
studiũ. qm̃ intente ac sollicite deprcet. Qui aut puno
seruulo maximeq; fugitiuo. & q̃ ex reb dñi multa
subtraxerat. integrã epla sine cunctatione copo
suit. qualis circa alios fuerit expende. Vnũ ꝯ hoc
ille pudore dignũ putauit. aliq̃d scilicet pcuilibet
salute negligere. ppt hoc agebat omia. omia como
uebat. nec omino q̃cqm plus q̃ saluandi erant cunc
tabat impendere. non ũba. ñ pecunias. ñ denq; corp
ipsũ. Qui ꝯ milites semet ipsũ tradiderat in mortem.
multo si habuisset nec pecuniis pepcisset. Et q̃d dico
si habuisset. cũ pbare possim. ñ pepcisse eũ pecunis
etiã nichil habentẽ. Et ne ambiguũ putet ee q̃d dix
im audi ipsũ rursus loqntẽ. Quo libent inq̃t im
penda. & sup impendar ipse animab uris. Et ad phi
lippenses scribens ait. Necessitatib meis & his q̃ mecꝯ
erant ministrauerũt man iste. Cũ v celsus in omnũ
consisteret arce uirtutũ. omẽ tam flamã pcipue
karitatis ardore uincebat. Et eni missũ in ignem